

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem v právní věci

žalobce: A. K., nar. X
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad kraje Vysočina
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2025, č. j. KUJI 63346/2025, sp. zn. OOSČ 458/2025 OOSC/110,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Moravské Budějovice ze dne 4. 6. 2025, č. j. MUMB/ODSH/12765/2025, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti proti provozu na pozemních komunikacích dle § 125c odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů porušením § 5 odst. 2 písm. b). téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta ve výši 12 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč.

II. Podání účastníků

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný byl v odvolání upozorněn na to, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahuje vadu, která způsobuje jeho nicotnost a nezákonnost, a ve správním řízení navíc přibyla další pochybení správního orgánu prvního stupně. Vyjádřil nesouhlas se způsobem vyřízení odvolání. V jednotlivých námitkách (jakkoliv byla žaloba formulována poměrně obsáhle a ne zcela přehledně) namítl, že žalovaný nesprávně vypořádal jeho odvolací námitky proti hodnocení postupu příslušníků Policie ČR na místě samém v rozporu s § 73 zákona č. 250/2016 Sb.; dále namítl, že důkazní prostředky byly získány v rozporu se zákonem, neboť ho policisté zastavili způsobem, který odporoval § 79 odst. 2 a 3 zákona č. 361/2000 Sb.; dále brojil proti nezajištění kamerového záznamu policie z místa, resp. proti tomu, jakým způsobem postupoval správní orgán prvního stupně při snaze tento záznam zajistit, což ovlivnilo výsledek rozhodování v jeho neprospěch, neboť na kamerovém záznamu by byla vidět pochybení policistů při zastavení žalobce; následně namítal nevyrovnání se s v odvolání tvrzenou nezákonností a nicotností s odkazem na rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, který v odůvodnění uvedl, že žalobce „*měl požit alkohol a způsobit dopravní nehodu*“, ačkoliv k žádné nehodě nedošlo, a dále mu byl nezákonně uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, který mu, jako cyklistovi, nemohl být uložen. Závěrem uvedl, že řízení před žalovaným bylo vedeno v šikanózním duchu, kdy žalovaný nevystupoval nestraně a nezaujatě, žalovaný působil na žalobce povýšeně, jisté psychické uklidnění v žalobci vyvolalo to, že je možnost, že najde spravedlnost u soudu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě v celém rozsahu odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že je přesvědčen, že napadené rozhodnutí je věcně správné a zákonné, a proto by měla být žaloba zamítnuta.

III. Posouzení věci

4. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 76 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání. Žaloba není důvodná.
5. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud připomíná, že dle § 71 odst. 1 písm. d) musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Právě žalobní body vymezují rozsah, ve kterém soud žalobou napadené rozhodnutí přezkoumává, neboť soud dle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Soud s výjimkou taxativně stanovených situací [§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. – nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, a § 76 odst. 2 s.ř.s. – nicotnost rozhodnutí] není soud oprávněn rozsah vymezený žalobními body překročit.
6. Žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nicotné. Pokud jde o přezkoumatelnost správního rozhodnutí lze dovodit jeho nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost, například pokud z něho jednoznačně nevyplývá, podle kterých ustanovení a podle jakých právních předpisů bylo rozhodováno; pokud je jeho odůvodnění vnitřně rozporné, popřípadě je-li výrok v rozporu s odůvodněním; pokud z jeho výroku nelze zjistit, jak správní orgán ve věci rozhodl. Dále se jedná o případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů jde v případě, jestliže například není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; dále z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci; proč považuje

námítky za liché, mylné nebo vyvrácené; či proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti rozhodnutí může být případ, kdy správní orgán opomněl přezkoumat některou z námitek. Nic z uvedeného soud v nyní projednávané věci nezjistil. Soud neshledal ani důvody nicotnosti napadeného rozhodnutí tak, jak byly vymezeny např. v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010-65.

7. Soud se proto zabýval jednotlivými žalobními námitkami.
8. V bodu II. žaloby shrnul žalobce svůj pohled na způsob zastavení policisty (vč. místa, ustrojení policistů atd.), samotná první námitka proti postupu žalovaného spočívala v tvrzení, že „Žalovaný porušil zákon a to tím, že ve svém rozhodnutí uvedl – „Odvolatel jak ve správním řízení u správního orgánu 1. stupně, tak i nyní ve svém odvolání brojí, zejména proti postupu hlídky, způsobu, jakým byl zastaven a ustrojení policistů. Mimo jiné i s odkazem na Závazné pokyny policejního prezidenta. Správní orgán 1. stupně v napadeném rozhodnutí tyto námitky směřující proti postupu hlídky vypořádal způsobem, kdy uvedl, že není v kompetenci správních orgánů jakkoli posuzovat práci policie. Pokud měl odvolatel vůči postupu policejní hlídky na místě kontroly námitky, mohl si stěžovat u jejich nadřízených. Takové vypořádání svých námitek označil odvolatel ve svém odvolání za nezákonné a amatérské. S tím však nemůže krajský úřad z pozice odvolacího orgánu souhlasit, námitku odvolatele považuje za nedůvodnou“. Tímto žalovaný porušil zákon § 73 z.č. 250/2016 Sb.“
9. Podle § 73 zákona č. 250/2016 Sb. má-li orgán Policie České republiky nebo Vojenské policie (dále jen „orgán policie“) nebo jiný správní orgán důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, a není-li sám příslušný k jeho projednání, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu příslušnému správnímu orgánu. V oznámení uvede zejména, kdo je podezřelým z přestupku, pokud je mu znám, popis skutku, ve kterém je přestupek spatřován, místo a čas, kdy měl být přestupek spáchán, zákonné ustanovení obsahující skutkovou podstatu předmětného přestupku a důkazní prostředky, které jsou mu známy.
10. Citované ustanovení (které měl žalovaný dle žalobce porušit) upravuje oznamovací povinnost mj. správních orgánů, tj. i žalovaného, v případě důvodného podezření ze spáchání přestupku. Z hlediska (ne)zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí je splnění, resp. nesplnění oznamovací povinnosti nepodstatné. I v případě, že by byl důvod k tomu, aby žalovaný přistoupil k oznámení přestupku policistů a neučinil tak, nic to nemění na posouzení přestupku žalobce.
11. Uvedená žalobní námitka je proto z podstaty věci nedůvodná a soud se vůbec nebude zabývat tím, zda žalovaného stíhala v konkrétní věci oznamovací povinnost či nikoliv.
12. V dalším žalobním bodu žalobce namítl, že důkazní prostředky byly získány v rozporu se zákonem, neboť ho policisté zastavili způsobem, který odporoval § 79 odst. 2 a 3 zákona č. 361/2000 Sb.
13. Podle § 79 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. se vozidlo zastavuje dáváním znamení k zastavení vozidla. Osoby uvedené v odstavci 1 dávají znamení k zastavení vozidla vztyčenou paží nebo zastavovacím terčem a za snížené viditelnosti červeným světlem, kterým pohybují v horním půlkruhu. Z jedoucího vozidla dávají toto znamení kýváním paže nahoru a dolů nebo vysunutým zastavovacím terčem. Policista, vojenský policista, inspektor silniční dopravy, celník, příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo strážník obecní policie

může z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu „STOP“ podle zvláštního právního předpisu ze směru jízdy zastavovaného vozidla, a to zepředu i zezadu.

14. Podle § 79 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. se znamení k zastavení vozidla musí dávat včas a zřetelně s ohledem na okolnosti provozu na pozemních komunikacích tak, aby řidič mohl bezpečně zastavit vozidlo a aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.
15. Soud nemá za to, že by ze skutkových okolností případu (natož z provedených výpovědí policistů a z žalobních tvrzení) vyplynulo, že by došlo k zastavení žalobce v rozporu s uvedenými ustanoveními. V tomto smyslu soud nepovažoval za nutné z níže uvedených důvodů provádět další dokazování.
16. Předně je třeba konstatovat, že způsoby zastavení vozidla uvedené z § 79 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb. jsou uvedeny ve *slučovacím* poměru (viz znamení k zastavení vozidla vztyčenou paží *nebo* zastavovacím terčem *a* za snížené viditelnosti červeným světlem, kterým pohybují v horním půlkruhu), jedná se tedy o rovnocenné alternativy, přičemž volba jejich užití je na zasahujících policistech tak, aby mohlo reálně dojít k bezpečnému zastavení vozidla. Je zřejmé, že zcela jinak je nutné přistoupit k zastavení motorového vozidla jedoucího vyšší rychlostí a jinak lze přistoupit k zastavení cyklisty míjejícího dopravní hlídku policie.
17. Soud nespatřuje ve způsobu zastavení žalobce, tj. v prostém mávnutí rukou policistou, nic natolik zásadního, co by mělo jakkoliv porušovat zákonnou úpravu. Tento způsob zastavení byl zjevně dostatečný a zcela adekvátní dané situaci. Žalobce policisty viděl, stejně tak viděl pokyn k zastavení a zastavil. Soud se zcela ztotožňuje s výpovědí svědka B., že k zastavení žalobce *zcela zjevně* nebylo třeba červeného zastavovacího světla.
18. Pokud policisté nebyly vybaveni reflexními prvky případně dalšími prvky, které jim ukládá vnitřní předpis policie, nepředstavuje to porušení citovaných zákonných ustanovení. A to ani v případě třetího odstavce citovaného ustanovení, neboť soud ze správního spisu nezjistil, že by žalobci nebylo umožněno bezpečně odstavit jízdní kolo, nebo že by snad provedení dopravní kontroly vedlo k ohrožení bezpečnosti provozu.
19. Uplatněná žalobní námitka není důvodná, k zastavení žalobce nedošlo v rozporu se zákonnou úpravou, tudíž je nedůvodné tvrzení, že by k získání důkazů (tj. k zjištění hodnoty alkoholu v krvi žalobce) došlo v rozporu s § 51 zákona č. 500/2004 Sb.
20. S uvedeným souvisí i námitka, kterou žalobce brojil proti nezajištění kamerového záznamu policie z místa, resp. proti tomu, jakým způsobem postupoval správní orgán prvního stupně při snaze tento záznam zajistit, což ovlivnilo výsledek rozhodování v jeho neprospěch, neboť na kamerovém záznamu by byla vidět pochybení policistů při zastavení žalobce (bod III. žaloby).
21. Podle názoru soudu je kamerový záznam Police ČR z místa zastavení a samotné události v nyní projednávané věci nepodstatný. Žalobce jím chtěl prokazovat, že došlo k jeho zastavení za snížené viditelnosti, nebylo použito červené zastavovací světlo (a nebylo s ním krouženo v horním půlkruhu), že došlo k zastavení v zatáčce a policisté nepoužili reflexní vesty. Nic z toho ale není sporné a navíc s ohledem na shora uvedené to nepředstavuje důvod, proč by soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, neboť způsob zastavení žalobce nepovažuje soud za vadný.

22. Pokud jde námitky proti uložené sankci (které spojil žalobce s v odvolání tvrzenou nezákonností a nicotností rozhodnutí správního orgánu prvního stupně), tak soud z obsahu správního spisu zjistil, že tyto námitky jsou zcela mimo předmět řízení.
23. Soud nepopírá, že v *příkazu* ze dne 13. 2. 2025, č. j. MUMB/ODSH/3493/2025 LuL, správní orgán prvního stupně k uložené sankci v odůvodnění uvedl: „*v daném případě správní orgán vyhodnotil výše uvedené jednání jako nedbalostní, kdy jmenovaný měl požit alkohol a způsobit dopravní nehodu. ... správní orgán považuje správní tresty, tj. uloženou pokutu se zákazem činnosti, za odůvodněné*“. Podstatné jsou však dvě zcela jiné okolnosti, a to jednak fakt, že se jednalo pouze o odůvodnění příkazu (jakkoliv vadné) a výrokem příkazu nebyl uložen žádný zákaz činnosti, a za druhé, a to je podstatnější, v důsledku podaného odporu příkaz ze dne 13. 2. 2025 zanikl a nevyvolává žádné důsledky.
24. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 4. 6. 2025, č. j. MUMB/ODSH/12765/2025, byla žalobci výrokem o sankci uložena pouze pokuta ve výši 12 000 Kč a zákaz řízení uložen nebyl. Výroku o sankci odpovídá i odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které odkaz na zákaz činnosti neobsahuje, a stejně tak neobsahuje žádný odkaz na to, že by žalobce zapříčinil dopravní nehodu.
25. Jinými slovy, odvolací námitka vůbec nereagovala na obsah prvostupňového rozhodnutí. Jelikož prvostupňové rozhodnutí uvedenou vadu neobsahuje – tj. neobsahuje odkaz na způsobení dopravní nehody a neobsahuje uložení sankce v podobě zákazu činnosti, byla odvolací námitka zcela mimoběžná, žalobcova argumentace nemohla vyvolat pochybnosti o zákonnosti prvostupňového rozhodnutí a vést k jeho zrušení ze strany žalovaného. Shodně proto žalobní argumentace nemůže vyvolat pochybnosti o zákonnosti, nebo přezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí a vést k jeho zrušení.
26. Uvedené žalobní námitky jsou zcela nedůvodné.
27. V poslední části žaloby brojil žalobce proti postupu žalovaného, který v jeho věci neměl postupovat nestranně a nezaujatě a naopak postupoval ve prospěch stanoviska Policie ČR. Ani s tímto hodnocením se soud neztotožnil. Žalovaný se na prvních čtyřech stranách zabýval obsahem předcházejícího řízení, které zrekapituloval, dále věcně a podrobně zhodnotil na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí otázku ovlivnění žalobce alkoholem, a následně se zabýval odvolacími námitkami. Věcně správně žalovaný uvedl, že na postup policistů si měl (a mohl) stěžovat právě žalobce u nadřízených a že není v kompetenci správních orgánů hodnotit způsob zastavení a ustrojení policistů. Případně uvedl, že způsob zastavení nemůže mít vliv na správnost výsledku měření množství alkoholu v dechu žalobce. Stejně jako soud, ani žalovaný neshledal podstatné rozdíly ve výpovědích policistů, ani to, že by postupovali šikanózně. Stejně jako soud ani žalovaný neshledal pochybení s vlivem na zákonnost správních rozhodnutí nezajištění kamerových záznamů z průběhu kontroly.
28. Samotné napadené rozhodnutí je věcné, vypořádává se se zjištěnými skutečnostmi i odvolacími námitkami žalobce. Soud neshledal, že by žalovaný při jeho odůvodnění postupoval jakkoliv emocionálně negativně nebo předpojatě vůči žalobci. A už vůbec ne tak, že by to mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podstatné je, že žalobce jel na kole pod vlivem alkoholu, což žalovaný osvědčil a což žalobce ani nepopřel.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

29. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 28. listopadu 2025

Petr Sedlák, v. r.
samosoudce